

บทปริทัศน์หนังสือ

Phenomenal Learning from Finland

ผู้เขียน/เรียบเรียง : Kirsti Lonka

จำนวนหน้า 224 หน้า

ปีที่พิมพ์: 2019

สำนักพิมพ์: Otava Book Printing Ltd

ภาสุดา ภาคามล¹ | Pasuda Pakapol

Received : 8 เมษายน 2563

Revised : 8 กรกฎาคม 2563

Accepted : 30 กรกฎาคม 2563

หนังสือ Phenomenal Learning from Finland ให้ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มนการจัดการศึกษาของประเทศฟินแลนด์ โดยนำเสนอยุทธศาสตร์และแนวทางในการดำเนินการจัดการศึกษาของประเทศฟินแลนด์อันจะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางของประเทศฟินแลนด์ 7 ประการ ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านการคิดและการเรียนเพื่อรู้ 2) สมรรถนะด้านวัฒนธรรม การมีปฏิสัมพันธ์และการแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิด 3) สมรรถนะด้านการดูแลตนเองและการจัดการในชีวิตประจำวัน 4) สมรรถนะด้านการอ่านและเขียนได้หลากหลายภาษา 5) สมรรถนะด้านสารสนเทศและเทคโนโลยีการสื่อสาร 6) สมรรถนะด้านอาชีพและการ

---

¹อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Lecturer, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

ประกอบการ 7) สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและการมีบทบาทในการสร้างอนาคตที่ยั่งยืน นอกจากนี้หนังสือเล่มนี้ยังได้นำเสนอสาระสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่กำลังได้รับความสนใจจากหลากหลายประเทศ

สาระสำคัญ หนังสือ Phenomenal Learning from Finland มีทั้งหมด 11 บท โดยเนื้อหาแต่ละบทมีรายละเอียดพอสังเขป ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 ภูมิหลังด้านประวัติศาสตร์ ภาษา และระบบการศึกษาของประเทศฟินแลนด์โดยสังเขป เนื้อหาในบทนี้ผู้เขียนเริ่มต้นด้วยประวัติศาสตร์ความเป็นมาของประเทศฟินแลนด์ ตั้งแต่ช่วงที่ประเทศฟินแลนด์ต้องเผชิญกับภาวะความยากจน ภาวะข้าวยากหมากแพง และการตกเป็นเหยื่อของการค้าทาส รวมทั้งอธิบายถึงสถานการณ์ของประเทศฟินแลนด์ที่อยู่ภายใต้การปกครองของประเทศสวีเดน จนประเทศฟินแลนด์ได้ประกาศอิสรภาพในปี ค.ศ. 1917 แต่ก็ยังคงต้องเผชิญปัญหาของภาวะสงครามไม่ว่าจะเป็นภาวะสงครามกลางเมืองในฟินแลนด์ ภาวะสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งส่งผลให้ประเทศฟินแลนด์ประสบปัญหาความยากจนเนื่องจากการจ่ายค่าปฏิกรรมสงคราม ประกอบกับปัญหาของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสงคราม จนกระทั่งในศตวรรษที่ 20 ประเทศฟินแลนด์ได้พัฒนาตนเองจนกลายเป็นประเทศที่มีความเจริญและมั่นคงขึ้นเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมและเป็นสังคมแห่งประชาธิปไตย

ในตอนท้ายของบทผู้เขียนได้กล่าวถึงภูมิหลัง ความเป็นมาและพัฒนาการของระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศฟินแลนด์โดยสังเขป โดยได้กล่าวยกย่องถึง Uno Cygnaeus ที่ได้ช่วยวางแผนและเขียนรูปแบบระบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศฟินแลนด์โดยคำนึงถึงโอกาสที่เท่าเทียมกันทางการศึกษาของเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย สำหรับการจัดการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานของประเทศฟินแลนด์ในปัจจุบันนี้มีการจัดการเรียนรู้ที่มอบหมายการบ้านให้ผู้เรียนไม่มากนักเกินไป นักเรียนเริ่มไปโรงเรียนตั้งแต่อายุ 7 ปี และนักเรียนทุกคนจะได้รับประทานอาหารฟรีจนกระทั่งถึงระดับชั้น

มัธยมศึกษา รวมทั้งอุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ นักเรียนก็จะได้รับฟรีตั้งแต่เกรด 1-9 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 -มัธยมศึกษาปีที่ 3)

บทที่ 2 การถอดบทเรียนด้านจิตวิทยาการศึกษา ในบทนี้ผู้เขียนได้กล่าวถึงความสำคัญของจิตวิทยาการศึกษาว่าเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากผู้สอนจะต้องใช้หลักการทางจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคสมัยที่รูปแบบการสอนมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น มีความกระตือรือร้น ตื่นตัว มีกระบวนการในการสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้นำเสนอทฤษฎีและหลักการทางจิตวิทยาการศึกษาที่สามารถนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ไว้ เช่น ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ของวิกอทสกี เป็นต้น และผู้เขียนยังได้กล่าวถึงกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนควรคำนึงถึงอารมณ์ความรู้สึก ความสนใจ และการสร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนด้วย สำหรับกลวิธีใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เขียนได้นำเสนอเป็นแนวทางและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ สามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในชั้นเรียนไว้หลากหลายรูปแบบ เช่น การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน การเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน และการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน อีกทั้งผู้เขียนยังได้นำเสนอให้ผู้สอนพยายามปรับเปลี่ยนแนวทาง เทคนิค การใช้อุปกรณ์ สื่อการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยนำมาใช้ในชั้นเรียนอยู่เสมอ รวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและเป็นการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมและทันกับยุคสมัย โดยผู้เขียนได้นำเสนอโมเดลที่ผสมผสานทฤษฎีการเรียนรู้ ความสนใจและการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้จำนวน 2 รูปแบบ ได้แก่ The general Engaging Learning Model และ The Engaging Learning Environment model เพื่อให้นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้

บทที่ 3 สมรรถนะด้านที่ 1 : การคิดและการเรียนรู้เพื่อรู้ ผู้เขียนได้กล่าวถึงความสำคัญของการคิดและการเรียนรู้ ว่าในยุค Post-truth ทักษะการคิดเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับประชาชนทุกคนเพราะจะช่วยให้แต่ละคนสามารถคิดและตัดสินใจได้อย่างมีเหตุและผล ในขณะที่ทักษะการเรียนรู้ที่รู้นั้นเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเก็บรวบรวมความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสติปัญญาและพัฒนาทักษะการรู้คิด (อภิปัญญา) สามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการคิดและการตัดสินใจได้ โดยจัดสาระสำคัญของเนื้อหาออกเป็น 3 หัวข้อ โดยมีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

สาระสำคัญที่ 1 : การเรียนรู้แบบสืบสอบ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กำหนดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้เข้ากับสิ่งที่ตนเองสนใจ และเป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลุ่มลึกและเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ได้อย่างลึกซึ้งและมีความหมาย โดยการเรียนรู้ในรูปแบบนี้ผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีการอาศัยความร่วมมือระหว่างกันในกระบวนการเรียนรู้แบบสืบสอบ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้นี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดอย่างสร้างสรรค์ได้อีกด้วย

สาระสำคัญที่ 2: การเรียนรู้เพื่อรู้ ผู้เขียนได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางของประเทศฟินแลนด์ที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความตื่นตัวและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น โดยการพยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้เชิงบวก มีอิสระในการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ รวมทั้งการสร้างความมั่นใจในตนเองให้แก่ผู้เรียน

สาระสำคัญที่ 3: การเรียนรู้ชุมชน การมีปฏิสัมพันธ์กันทางสังคมจะช่วยให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจถึงความแตกต่างหลากหลายในสังคม และยังช่วยสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นได้ โดยผู้สอนมีบทบาทในการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในชั้นเรียน และในสถานศึกษา รวมถึงสังคมและชุมชนด้วย อีกทั้งควรส่งเสริมให้การเรียนรู้ร่วมกันและการสร้างองค์ความรู้เป็นวัฒนธรรมขององค์กรหรือสถานศึกษาเพื่อเป็นบรรทัดฐานให้แก่ผู้เรียนยึดถือเป็นแนวทางในการเรียนรู้และปฏิบัติตน ในขณะที่การ

เรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมหรือการเรียนรู้ด้วยการบริการสังคม ก็สามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจชุมชนมากยิ่งขึ้น ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากบริบทของห้องเรียนและสถานศึกษา

บทที่ 4 สมรรถนะด้านที่ 2: วัฒนธรรม การมีปฏิสัมพันธ์และการแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิด เนื้อหาในบทนี้ผู้เขียนกล่าวถึงจุดเน้นสำคัญทางการศึกษาของประเทศฟินแลนด์ที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ (Social and Emotional Learning: SEL) ซึ่งถือเป็นจุดเน้นสำคัญที่แต่ละสถานศึกษาจะต้องมีการจัดการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ให้แก่ผู้เรียน ในบทที่ 4 นี้ ผู้เขียนจัดสาระสำคัญของเนื้อหาในบทนี้ออกเป็น 3 หัวข้อ โดยมีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

สาระสำคัญที่ 1 : การเผชิญหน้าทางวัฒนธรรม สิ่งสำคัญในการสอนทักษะทางสังคมและอารมณ์ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจพื้นฐานความเป็นมาของตนเองและอัตลักษณ์โครงสร้างทางวัฒนธรรมของสังคมตนเองก่อน จากนั้นจึงเริ่มให้ผู้เรียนได้สำรวจ ศึกษา ทำความเข้าใจวัฒนธรรมอื่นๆ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นถึงคุณค่าของความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งสามารถแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้อย่างเหมาะสมและมีมารยาท สำหรับการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะนี้ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน การแสดงละคร บทบาทสมมติ หรือแม้แต่การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคมและอารมณ์ขึ้นได้ **สาระสำคัญที่ 2 : ทักษะทางอารมณ์** การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติทักษะทางสังคมและอารมณ์จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์และความหวังใจในชุมชน โดยผู้เขียนได้นำเสนอขอบเขตของการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ (Social and Emotional Learning: SEL) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) การตระหนักรู้ตนเอง 2) การจัดการตนเอง 3) การตระหนักรู้ทางสังคม 4) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และ 5) การตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ ซึ่งหลักการของ SEL จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน

สามารถอธิบายได้อย่างเป็นตัวของตัวเอง รู้จักจัดการกับอารมณ์ความรู้สึกของตนเองได้ รวมทั้งวิธีการในการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างมีมารยาท **สาระสำคัญที่ 3 : การมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรม** ผู้เขียนได้นำเสนอข้อมูลเบื้องต้นของละครเพื่อการศึกษา (Drama Education) โดยในหลักสูตรแกนกลางของประเทศฟินแลนด์ได้กำหนดให้ละครเพื่อการศึกษา (Drama Education) เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ซึ่งชั้นเรียนละครเพื่อการศึกษาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ของผู้เรียนเองก็จะช่วยส่งเสริมจินตนาการและแรงจูงใจภายในให้เกิดขึ้นแก่ตัวผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย

บทที่ 5 สมรรถนะด้านที่ 3: การดูแลตนเองและการจัดการในชีวิตประจำวัน ในบทนี้ผู้เขียนนำเสนอเกี่ยวกับการดูแลตนเองและการจัดการในชีวิตประจำวันว่าเป็นทักษะที่ต้องเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะสมรรถนะด้านนี้เป็นทักษะพื้นฐานทางสังคม โดยในบทที่ 5 นี้ ผู้เขียนจัดสาระสำคัญของเนื้อหาในบทนี้ออกเป็น 3 หัวข้อ โดยมีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

สาระสำคัญที่ 1 : การจัดการในชีวิตประจำวัน ทักษะนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รู้จักจัดการตารางเวลาของตนเองและได้เรียนรู้วิธีการจัดการชีวิตของตนเองเพื่อให้ผู้เรียนสามารถควบคุมและจัดการพฤติกรรมของตนเองได้ โดยเนื้อหาของการจัดการในชีวิตประจำวันนี้ผู้เขียนได้กล่าวถึงเรื่องของ 1) การบริหารจัดการเวลา 2) การบริโภคอย่างตระหนักรู้ และ 3) ทักษะการควบคุมตนเองในยุคดิจิทัล **สาระสำคัญที่ 2 : การเป็นสมาชิกของสังคมที่ทำงานด้วยดี** สังคมที่ทำงานด้วยดีต้องประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ พลเมืองที่สามารถจัดการดูแลตนเองในเรื่องของเศรษฐกิจและสุขภาพได้ รวมทั้งการดำรงไว้ซึ่งความเป็นประชาธิปไตยและความมั่นคง ซึ่งผู้เขียนได้อธิบายเพิ่มเติมถึงประเด็นของการส่งเสริมสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงสมบูรณ์ โดยการจัดการเรียนรู้ในประเทศฟินแลนด์มีการส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีสุขภาพด้านกายภาพที่ดี เสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้ผู้เรียนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ และยังเป็น การส่งเสริมทักษะทางปัญญาได้อีกด้วย

สาระสำคัญที่ 3 : ความปลอดภัยและความมั่นคงในชีวิต ผู้เขียนได้กล่าวถึงความปลอดภัยและความมั่นคงในชีวิตเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่ผู้เรียนควรจะต้องเรียนรู้ โดยได้อธิบาย 2 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ 1) ความปลอดภัยทั่วไปและการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่อันตราย 2) ความเป็นส่วนตัวของแต่ละบุคคล และผู้เขียนยังได้กล่าวถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นประเด็นที่สังคมในปัจจุบันให้ความสำคัญและความสนใจเป็นอย่างมาก เพราะการเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้สามารถทำได้ง่ายดายในยุคดิจิทัล

บทที่ 6 สมรรถนะด้านที่ 4: การอ่านและเขียนได้หลากหลายภาษา หมายถึงความสามารถในการทำความเข้าใจ การสร้างและการประเมินผลด้านภาษา ด้านการมองเห็น ด้านการได้ยิน ด้านการแสดงออกทางภาษากาย ด้านมิติสัมพันธ์ และด้านการสื่อสารข้อมูลสารสนเทศในหลากหลายรูปแบบ โดยเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาทักษะนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้า ประยุกต์ใช้ แก้ไขเรียบเรียงข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งสื่อสารและนำเสนอข้อมูลผ่านสื่อและช่องทางต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ซึ่งผู้เขียนได้จัดสาระสำคัญของเนื้อหาในบทนี้ออกเป็น 3 หัวข้อ โดยมีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

สาระสำคัญที่ 1 : การสื่อสาร ผู้เขียนได้กล่าวถึงสถานศึกษาว่า ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นหรือความรู้ที่ออกมาบ้างเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารให้แก่ผู้เรียน และผู้เรียนควรได้เรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบและแรงจูงใจในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในการสื่อสาร สามารถแยกแยะความแตกต่าง และสามารถสร้างการสื่อสารได้หลากหลายรูปแบบ **สาระสำคัญที่ 2 : สื่อประสมและการสื่อสาร** ผู้เขียนได้แนะนำถึงจุดเน้นสำคัญในการเรียนการสอนเรื่องการเลือกใช้สื่อประสมและการสื่อสารว่า ผู้สอนควรให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ถึงการทำงานของสื่อสารณะแต่ละประเภท การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของผู้เรียน อีกทั้งผู้สอนควรช่วยพัฒนาผู้เรียนให้สามารถประเมินเนื้อหาและข้อความในรูปแบบต่าง ๆ ได้ เข้าใจการเชื่อมโยงเนื้อหา และสามารถแยกแยะความแตกต่างของสื่อแต่ละประเภทได้ รวมทั้งสามารถเลือกใช้สื่อประสมได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหาและข้อมูลที่ต้องการส่งไปยัง

กลุ่มเป้าหมาย **สาระสำคัญที่ 3 : ทักษะเชิงบริบท** ในการสื่อสารของมนุษย์เรา แม้ว่าจะเป็นข้อความเดียวกันแต่อาจมีการแปลความและตีความที่แตกต่างกันไปเนื่องมาจากผู้ส่งสารและผู้รับสารนั้นมีวัฒนธรรมและอยู่ในบริบทที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการส่งเสริมทักษะเชิงบริบทจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็น โดยผู้เรียนควรจะได้รับ การส่งเสริมให้เรียนรู้วัฒนธรรมอื่น ๆ เพื่อที่จะได้เข้าใจ สามารถแปลความหมายของเนื้อหาและเข้าใจถึงสุนทรียศาสตร์ของการติดต่อสื่อสารได้ และผู้เรียนควรมีโอกาสได้แสดงออกทางความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้อย่างมีสุนทรียภาพ

บทที่ 7 สมรรถนะด้านที่ 5: สารสนเทศและเทคโนโลยีการสื่อสาร เนื้อหาของบทนี้ผู้เขียนนำเสนอถึงความสำคัญของทักษะการใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีการสื่อสารว่าเป็นทักษะที่สำคัญของการเป็นพลเมืองตื่นรู้ เด็กและเยาวชนควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีทักษะการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital natives) อยู่ในระดับสูง โดยสถานศึกษาและผู้สอนควรสอนและคอยแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักใช้สื่อสารสนเทศและดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและรู้จักใช้อย่างเหมาะสม ในบทนี้ผู้เขียนได้จัดสาระสำคัญของเนื้อหาออกเป็น 4 หัวข้อ โดยมีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

สาระสำคัญที่ 1 : การเรียนรู้แบบสืบสอบและการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ผู้เขียนได้กล่าวถึงทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในปัจจุบันคือทักษะในการสืบค้น การเข้าถึง และการประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ รวมทั้งทำความเข้าใจและฝึกใช้โปรแกรมและฐานข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ อีกทั้งทักษะในการปรับเปลี่ยนและสร้างองค์ความรู้อย่างสร้างสรรค์ก็เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในอนาคต เนื่องจากทักษะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาที่ยากและมีความซับซ้อนได้

สาระสำคัญที่ 2 : ทักษะการฝึกปฏิบัติและการเขียนโปรแกรม ผู้เขียนได้นำเสนอว่าในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนควรได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานระบบการทำงานของโปรแกรมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ของระบบคอมพิวเตอร์และดิจิทัล พัฒนาผู้เรียนให้สามารถจำแนก เลือกและใช้โปรแกรมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลายและเหมาะสม ซึ่งทักษะเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์และดิจิทัลนี้เป็นทักษะที่

สำคัญของผู้เรียนทุกคนเนื่องจากเป็นทักษะที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียน กิจกรรมวิชาการ และการประกอบอาชีพในอนาคตได้ **สาระสำคัญที่ 3 : ความรับผิดชอบและความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี** ในยุคสังคมดิจิทัลผู้เรียนควรได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบและปลอดภัย โดยผู้เขียนได้กล่าวถึงทักษะนี้ว่า ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมให้รู้และเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้คุ้มครองในการสื่อสารออนไลน์ สิ่งที่สามารถทำได้หรือสิ่งที่ไม่ควรกระทำในการใช้เทคโนโลยีและดิจิทัล รวมทั้งการรู้จักควบคุมพฤติกรรมของตนเองในการใช้สื่อสารสนเทศและดิจิทัลเหล่านี้ในชีวิตประจำวัน **สาระสำคัญที่ 4 : การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและเครือข่ายในโลกดิจิทัล** ผู้เขียนได้นำเสนอเกี่ยวกับมารยาทการใช้อินเทอร์เน็ต (netiquette) โดยที่สถานศึกษาควรมีบทบาทในการสอนและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนให้มีปฏิสัมพันธ์และมีการสื่อสารในสังคมออนไลน์และโลกดิจิทัลได้อย่างปลอดภัยและมีมารยาททางสังคมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

บทที่ 8 สมรรถนะด้านที่ 6: ทักษะอาชีพและการประกอบการ ในบทนี้ผู้เขียนเริ่มเกริ่นนำถึงการจัดการศึกษาเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนออกไปเผชิญโลกแห่งความเป็นจริง โลกของการทำงานประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นการเตรียมความพร้อมและติดตั้งทักษะสำหรับการทำงานและการเป็นผู้ประกอบการจึงมีความสำคัญและจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งผู้เขียนได้กล่าวถึงนวัตกรรมทางสังคม (social innovations) ของประเทศฟินแลนด์ที่พยายามส่งเสริมให้มีการใช้ทักษะการคิด การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการยกระดับคุณภาพชีวิต ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น ในบทที่ 8 นี้ผู้เขียนได้จัดสาระสำคัญของเนื้อหาออกเป็น 3 หัวข้อ โดยมีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

สาระสำคัญที่ 1 : ความพร้อมสำหรับชีวิตการทำงาน การเตรียมความพร้อมสำหรับชีวิตการทำงานนั้น ผู้เขียนได้นำเสนอว่า ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมให้รู้จักเปิดใจยอมรับ การรู้จักปรับตัว การเผชิญหน้าและสามารถรับมือกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดได้ และผู้เรียนควรได้เรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิดของผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมให้

ผู้เรียนได้ซึมซับและก่อให้เกิดคุณสมบัติของผู้ประกอบการ **สาระสำคัญที่ 2 : การมีปฏิสัมพันธ์ในที่ทำงาน** ผู้เขียนได้กล่าวถึงการประกอบอาชีพในอนาคตที่ต้องอาศัยทักษะและสมรรถนะข้ามสาขาวิชาในการประกอบอาชีพแต่ละอาชีพ อาจมีการอาศัยความร่วมมือจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชามาทำงานร่วมกัน ดังนั้นทักษะสำคัญสำหรับการทำงานคือ ทักษะการเรียนรู้ทั้งทางอารมณ์และสังคม รวมทั้งทักษะความร่วมมือและการประสานงาน สำหรับการจัดการเรียนรู้ผู้เขียนได้นำเสนอให้มีการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการการทำงาน เรียนรู้บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม และกระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการมีเครือข่ายในการทำงานและการสร้างสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงาน

สาระสำคัญที่ 3 : การฝึกงาน ผู้เขียนได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของสถานศึกษา ชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ออกไปเรียนรู้ และหาประสบการณ์และฝึกงานในชุมชน และสถานที่ทำงานจริง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ออกไปเรียนรู้โลกกว้าง

บทที่ 9 สมรรถนะด้านที่ 7: การมีส่วนร่วมและการมีบทบาทในการสร้างอนาคตที่ยั่งยืน เนื้อหาบทนี้ผู้เขียนได้นำเสนอถึงความสำคัญของการสร้างผู้เรียนให้เป็นพลเมืองตื่นรู้ พลเมืองที่สามารถดูแลและรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่นได้ พลเมืองที่ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ในสังคม การเข้าไปมีบทบาทในการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในบทนี้ผู้เขียนได้จัดสาระสำคัญของเนื้อหาออกเป็น 3 หัวข้อ โดยมีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

สาระสำคัญที่ 1 : แนวทางในการมีบทบาทและมีส่วนร่วม ผู้เขียนได้กล่าวถึงแนวทางในการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ผู้เรียนว่าตนเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและชุมชน และทุก ๆ การกระทำของผู้เรียนนั้นส่งผลต่อสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวผู้เรียนเอง โดยสถานศึกษาควรรับฟังข้อเสนอ ความคิดเห็นและความต้องการของผู้เรียน เปิดโอกาส

ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบและพัฒนาสภาพแวดล้อมในการเรียน รวมถึงความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และผู้ประกอบการที่ควรประสานงานและให้ความร่วมมือในการช่วยกันพัฒนาผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ออกไปศึกษาหาความรู้ ได้ทำกิจกรรมจิตอาสา ได้ฝึกประสบการณ์การทำงานนอกเขตสถานศึกษาบ้าง **สาระสำคัญที่ 2 : โครงสร้างและกฎระเบียบของสังคม** ผู้เขียนได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายที่สำคัญประการหนึ่งของการศึกษา คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบในวิถีประชาธิปไตย โดยผู้เรียนควรได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับระบบและโครงสร้างของสังคม เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ตระหนักรู้ถึงบทบาทหน้าที่และความสำคัญของตนเองที่มีต่อสังคม ผู้เรียนควรได้รับการเรียนรู้และส่งเสริมเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย ทักษะการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ และการเคารพกฎระเบียบและข้อตกลง **สาระสำคัญที่ 3 : การสร้างอนาคต** ผู้เขียนได้นำเสนอให้สถานศึกษาควรสนับสนุน ส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วาดฝันและวางแผนอนาคตของตนเองร่วมกับผู้สอนและเพื่อน ๆ อีกทั้งผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างอดีตและอนาคต เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถประเมินสถานการณ์และตัดสินใจได้ว่าตนเองสามารถทำอะไรและควรทำอะไรบ้างที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

บทที่ 10 การเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน เป็นการเรียนรู้แบบองค์รวมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานศึกษาจะมีความเชื่อมโยงกับสถานการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหาของการทำงานร่วมกันในรูปแบบใหม่ ๆ อย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานจะเป็นการผสมผสานความรู้จากหลากหลายสาขาวิชาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น และผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตัวเนื้อหาวิชาได้จากการใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน และการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานยังสามารถช่วยพัฒนาทักษะอื่นๆ ที่สำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อีกด้วย

ผู้เขียนได้นำเสนอตรรกะและปรัชญาพื้นฐานของการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน โดยได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้เรียนต่างถือว่าเป็นผู้เรียนและผู้เชี่ยวชาญในขณะเดียวกัน เนื่องจากแต่ละคนที่เข้าร่วมในการเรียนรู้ต่างมีข้อมูลอยู่ในมือของตนเองและก็พร้อมที่จะเรียนรู้จากข้อมูลและความคิดเห็นของคนอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้เปิดกว้างให้ผู้เรียนได้เห็นมุมมองที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงถือได้ว่าการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยเครือข่ายและการร่วมมือประสานงานกันของผู้เชี่ยวชาญเพื่อมองถึงภาพรวมและใช้ความรู้ข้ามศาสตร์เพื่อช่วยกันในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และจากหลักการและข้อมูลพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานนั้น ผู้เขียนได้นำเสนอว่า ปรัชญาพื้นฐานของการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน คือ ปรัชญาพิพัตน์นิยมตามแนวคิดของจอห์น ดิวอี้ และจอร์จ เฮอร์เบิร์ต มัด โดยหลักการพื้นฐานของการเรียนรู้โดยการใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานนอกจากการมุ่งเน้นในเรื่องของการค้นคว้าหาข้อเท็จจริงแล้ว ยังมุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาทางด้านการคิดและจิตใจของผู้เรียนด้วย

การสอนโดยการใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบนี้จะเริ่มการเรียนการสอนด้วยการนำปัญหาที่เกิดขึ้นจริงมาใช้ในการพูดคุย อภิปรายและตั้งคำถามเพื่อขับเคลื่อนให้เกิดการเรียนรู้ในขั้นตอนต่อไป ในขณะที่ผู้สอนมีหน้าที่ช่วยให้คำแนะนำแนวทางในการเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาที่นำมาอภิปราย และมีหน้าที่สร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน สำหรับกระบวนการการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานจะต้องอาศัยการเชื่อมโยงองค์ความรู้เก่าและองค์ความรู้ใหม่เข้าด้วยกันเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและยังเป็นการพัฒนาทักษะที่สำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อีกด้วย ซึ่งผู้เขียนได้นำเสนอกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานตามกรอบแนวคิด The Engaging Learning Environment (ELE) model โดยเริ่มจากการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนรู้ฝึกปลอดภัยในการแสดงความคิดเห็น เปิด

โอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการนิยามเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนรู้ ผู้เรียนระดมสมองตั้งคำถามเกี่ยวกับปรากฏการณ์ ขึ้นตอนต่อมา คือ การวางแผนในการเรียนรู้เกี่ยวกับปรากฏการณ์ ในขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยการอภิปรายที่ชัดเจนว่าผู้เรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับอะไร เมื่อมีการนิยามความหมายและมีการกำหนดสิ่งที่จะเรียนรู้ได้อย่างชัดเจนแล้วนั้น ขั้นต่อไปจึงเป็นการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการแบ่งหน้าที่และภาระงานให้สมาชิกแต่ละคนไปศึกษาค้นคว้า ผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำเนินการการเรียนรู้ต่อไปได้อย่างราบรื่น โดยที่จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานนั้นเป็นไปเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนอย่างลึกซึ้ง มีความสนใจและความตั้งใจในการเรียนรู้อย่างแท้จริง

การประเมินการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน ผู้เขียนได้กล่าวถึงการประเมินการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานว่าในกระบวนการประเมินนั้นควรประเมินอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งกระบวนการและควรประเมินจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นตัวผู้เรียนเอง ผู้สอนหรือผู้อำนวยการเรียน รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องในการเรียนรู้ โดยขอบเขตของการประเมินนั้นขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าผู้สอนต้องการมุ่งเน้นการประเมินในเรื่องใด อาจจะมีการแบ่งของเขตการประเมินออกเป็นรายด้านหรืออาจประเมินในภาพรวม แต่สิ่งสำคัญในการประเมินคือจะต้องมีการประเมินกระบวนการ และผู้สอนควรมีการให้ผลสะท้อนกลับในกระบวนการทำงานของผู้เรียนด้วย สำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ในตอนท้ายนั้นผู้สอนสามารถประเมินได้จากผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากการลงมือศึกษาปรากฏการณ์ สามารถใช้ Bloom's taxonomy มาเป็นเครื่องมือในการประเมินก็ได้เช่นกัน หรือแม้แต่การประเมินทักษะที่สำคัญจำเป็นของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ผลของการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย การรับผิดชอบต่อหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนก็สามารถนำมาใช้ในการประเมินการเรียนรู้ได้เช่นกัน

บทที่ 11 ทิศทางที่กำลังจะไปต่อและวิสัยทัศน์เพื่ออนาคต ในบทสุดท้ายนี้ ผู้เขียนได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้และแสดงความคิดเห็นต่อการศึกษาในอนาคตของประเทศฟินแลนด์ อีกทั้งยังได้กล่าวถึงความท้าทายที่ประเทศฟินแลนด์จะต้องเผชิญหน้าในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆ ทางด้านการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพของผู้สอน พัฒนาเรื่องการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและเท่าทันต่อยุคสมัย การแก้ไขปัญหาการขาดเครือข่ายและการทำงานร่วมกันเป็นทีมของผู้สอน หรือแม้กระทั่งการปฏิรูปการศึกษาของสาขาวิชาการสอนครูในประเทศฟินแลนด์ การพัฒนาหลักสูตรการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครู เป็นต้น ซึ่งประเด็นปัญหาเหล่านี้คือ ความท้าทายของประเทศฟินแลนด์ในการพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษาที่เป็นภารกิจสำคัญและเป็นภารกิจที่ต้องพัฒนาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

สะท้อนคุณค่า หนังสือ Phenomenal Learning from Finland เล่มนี้ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาระบบการศึกษาของประเทศฟินแลนด์ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพผู้เรียน อีกทั้งหนังสือเล่มนี้ยังช่วยให้ผู้อ่านได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน และช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นภาพของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอธิบายถึงหลักการแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน รวมถึงขั้นตอนการการจัดการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล และความท้าทายในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน

สำหรับบริบทของประเทศไทยซึ่งกำลังอยู่ในขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล มีการดำเนินการพัฒนากรอบสมรรถนะหลักของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพในโลกศตวรรษที่

21 โดยมุ่งเน้นพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้เป็นคนไทยฉลาดรู้ มีชีวิตที่อยู่ดีมีความสุข และมีความสามารถสูงขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า ภาพรวมของการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของทั้งประเทศฟินแลนด์และประเทศไทยต่างมุ่งเน้นในการพัฒนาสมรรถนะหลักที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต การทำงาน และการเรียนรู้ สำหรับการจัดการเรียนรู้หากประเทศไทยต้องการดำเนินการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ การนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานมาประยุกต์และปรับใช้จากก่อให้เกิดผลดี ดังต่อไปนี้

1. เป็นการตอบสนองต่อนโยบายทางการศึกษาของประเทศไทยในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานเป็นรูปแบบการสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังตอบสนองนโยบายทางการศึกษาของประเทศไทยในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs+8Cs) ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานมีกระบวนการการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

2. เป็นการพัฒนาหรือประยุกต์และปรับใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานช่วยสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยผู้เรียนได้ทำความเข้าใจในปรากฏการณ์แห่งโลกความเป็นจริง ทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักว่าสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากหลักสูตรหรือสถานศึกษานั้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นได้ในชีวิตจริง รวมทั้งในประเด็นของการพัฒนาการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการบูรณาการเนื้อหาและการเรียนรู้แบบข้ามศาสตร์โดยอาศัยความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและการประสานงานในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกันของผู้สอน

3. เป็นการปรับเปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนให้สอดคล้องกับยุคสมัยมากยิ่งขึ้น โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สืบค้นหาความรู้ ผู้เรียนกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง และเปลี่ยนบทบาทผู้สอนจากผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือประสานงานต่าง ๆ รวมทั้งการให้คำปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ เป็นการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

4. เป็นการสร้างเครือข่ายในการเรียนรู้ โดยการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และบ้านในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนหรือวิทยากรในชุมชน ซึ่งถือเป็นการสร้างเครือข่ายในการเรียนรู้และเครือข่ายทางวิชาการที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของทั้งผู้เรียนและผู้สอน

5. เป็นการท้าทายความสามารถในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักการศึกษา ผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาที่จะนำหลักสูตรฐานสมรรถนะและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานไปปรับใช้หรือพัฒนาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนของตนเอง รวมทั้งการพัฒนาต่อยอดในการทำวิจัยและพัฒนาในแต่ละระดับการศึกษาต่อไป

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานจึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะกับบริบทของประเทศไทย